

86

Betænkning

over

forslag til lov om husmoderafløsning.

(Afgivet af folketingets udvalg den 2. april 1949).

Udvalget har afholdt 10 møder og haft 2 samråd med socialministeren.

Der er modtaget deputationer fra Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg samt fra Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Kvindesamfund, De samvirkende danske Husholdningsforeninger, Københavns Husmoderforening og De danske Husmoderforeninger.

I udvalget har der fundet drøftelse sted angående spørgsmålet om, hvilke krav der i de enkelte tilfælde skal stilles for ydelse af husmoderafløsning, herunder spørgsmålet om betalingen, samt om hvorvidt der bør gives kommunalbestyrelserne valgfrihed med hensyn til spørgsmålet, om administrationen bør henlægges til det sociale udvalg, til et særligt udvalg eller til en offentlig eller privat institution, der beskæftiger sig med husmoderafløsning. Udvalget har endvidere drøftet, hvorledes udgifterne ved ordningen skal fordeles, samt efter hvilke retningslinjer husmoderafløsernes uddannelse og arbejdsvilkår skal ordnes.

Efter forhandling med udvalget har socialministeren fremsat nedenstående ændrede affattelse af lovforslaget, der er tiltrådt af et flertal (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og det radikale venstres udvalgsmedlemmer).

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Man finder det rigtigst, at der i loven finder en udtømmende opregning sted af de tilfælde, hvor husmoderafløsning kan ydes. Det er en forudsætning, at hjælpen kun ydes til afhjælpning af en midlertidig trangssituation, ligesom den — bortset fra ganske særlige tilfælde — ikke må strække sig over mere end ca. 14 dage. Man er derhos af den opfattelse, at der for ydelsen af hjælpen bør kræves rekvisition enten fra en læge eller en jordemoder. Der henvises herved til den som bilag optrykte skrivelse af 28. marts 1949 fra Den almindelige danske Lægeforening, ifølge hvilken lægeforeningen er indforstået med at se bort fra honorarer for rekvisitionerne.

Til § 2.

Det må anses for naturligt at overlade til de enkelte kommunalbestyrelser at afgøre, om husmoderafløsningen bør henlægges til det sociale udvalg eller til et særligt udvalg, hvoraf mindst 1 medlem er en kvinde med kendskab til husligt arbejde, eller til en privat institution. Vælger kommunalbestyrelserne det sociale udvalg, bør der også i disse tilfælde deltage en kyndig kvinde i